

Juldagens mässa 2025

Under julnatten ser vi hur Gud blir människa i ett fattigt och utsatt litet barn. Det finns inte plats för honom. Alla dörrar är stängda. Han får hålla till godo med ett stall och läggs i djurens smutsiga matho. Julnatten vittnar om Guds gränslösa ödmjukhet. Den Allsmäktige avstår från sin gudomliga härlighet för att visa oss sin solidaritet och förkärlek för de små och fattiga, de utsatta och betryckta. Det är denna livsnerv i kristendomen som måste få prägla kyrkans och vårt personliga liv som kristna. Vi måste lära oss att känna igen Jesus i dem som har det sämst och är mest utsatta. Vi måste lära oss detta mer och mer för varje jul, när vi faller ner i tillbedjan för barnet i krubban.

Samtidigt är det detta barn som är "Guds enfödde Son, född av Fadern före all tid" som vi bekänner varje gång i trosbekännelsen. Sonen föds av all evighet ur Faderns sköte. Sonen och Fadern är alltid ett, ovan tid och rum, i den eviga härligheten. I en kärlekens eviga dialog och relation lever Fadern och Sonen i ständig gemenskap. Det är denna gemenskap och eviga härlighet som vi är inbjudna att få del av i all evighet. Därför blir Sonen människa för att hjälpa oss att hitta hem till det som är menat att vara vårt eviga hem, vår slutgiltiga destination efter vår jordiska pilgrimsfärd. Därför blir Sonen människa för att låta "oss få del av hans gudomliga natur som för vår skull har blivit sann och verklig människa" (kollektbön). Redan nu får vi en försmak av denna oerhörda nåd i Kyrkans liv och sakrament. Gud stiger ner i vår värld för att höja oss upp till sin värld.

I Johannesevangeliets prolog får vi överblick över hela detta perspektiv. Sonen, det eviga Ordet, blir människa för att förklara för oss vem Gud är. "I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud" (Joh 1:1). I Treenigheten lever Fadern och hans eviga Ord i en ständig och oupplöslig kärleksförening. Gud är kärlek i sig själv och det är denna kärlek han vill dela med sig av till oss. Därför blir Sonen människa för att visa oss vad kärlek är och förvandla oss genom denna kärlek. "Och Ordet blev människa och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet" (Joh 1:14). Det är denna härlighet som strålar emot oss från krubban i Betlehem, en fördold härlighet som vi bara kan ta emot med trons ögon. Det är den stora prøvostenen för oss som kristna: kan vi vörda och tillbe detta fattiga nyfödda barn och se hans gudomliga härlighet, kan vi känna igen honom i varje fattigt och nyfött barn? Gång på gång sätts vår tro på prov. Gång på gång måste vi falla ner i tillbedjan inför barnet för att bli det alltmer lika.

"Och han har antagit kött genom den helige Ande av jungfrun Maria och blivit människa" så bekänner vi varje gång i trosbekännelsen. Jungfru Maria hjälper oss att ta emot Jesusbarnet i tro, hopp och kärlek. Vi människor behöver henne som

modell och förebild på vad det innebär att ta emot Faderns Son och låta oss förvandlas och bli mer och mer gudsliga. Vårt liv här på jorden blir då ett ständigt liv i Guds närvaro och till Guds tjänst. Vårt största glädje blir att få bli kvar i glansen från barnet i krubban, där vi har fått en försmak av Guds eviga härlighet, godhet och sanning. Genom dopet har vi bejakat detta och blivit så djupt förenade med Sonen, att vi får del av hans eviga kärleksrelation med Fadern. Han som är "Gud av Gud, ljus av ljus, sann Gud av sann Gud" (trosbekännelsen) lyser upp och förhärligar hela vår tillvaro. "Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen" (Joh 1:9), ja, in i vårt innersta, så att vi också kan bli till ljus för världen. "Av hans fullhet har vi alla fått del, med nåd och åter nåd (Joh 1:16).

Återigen får vi ta vår tillflykt till Jungfru Maria för att få hennes moderliga hjälp att ta emot hennes Son. "Åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn" (Joh 1:12). Maria hjälper oss att leva hela vårt vanliga liv som Guds älskade barn genom att vi blir kvar i denna ständiga och oupplösliga förening med Jesus Kristus. Han vill ständigt ge oss del av nådens fullhet, och ingen har tagit emot detta i lika hög grad som Maria. Därför kan vi inte undvara hennes hjälp och förbön, om vi vill växa in i denna nådens fullhet. Ögonblick för ögonblick kan vi ösa ur nådens och frälsningens källa, som Jesus har öppnat för oss genom dopets nåd. Alltsedan dess rinner detta levande vatten upp inom oss för att förvandla oss till en allt trognare avbild av Jesus, Men vi behöver någon som helt konkret visar oss hur vi skall leva detta liv i Guds ständiga närvaro. Vem kan göra det bättre än hon som själv fick fostra och hjälpa Guds enfödde Son i hemmet i Nasaret?

Det är i vårt eget helt vanliga och konkreta liv som det visar sig om vi verkligen lever som Guds älskade barn. Det är där vi skall vittna om honom som är "ljus av ljus". Det är där vi skall förverkliga evangeliet. Det är där det visar sig om vi verkligen lever som Guds älskade barn eller bara intresserar oss för att berika oss själva, skaffa oss fördelar och ha det behagligt och skönt. Julen är alltid en prøvosten. Vill vi ta emot barnet i krubban eller bara festa med våra närmaste? Vill vi bara ha dyra julklappar utan att ge de fattiga ens en enda tusenlapp? Vill vi frotera oss med de rika och fina eller möta Jesus i den blandade skara som samlas i hans kyrkor?

"Ingen har någonsin sett Gud. Den ende Sonen, själv Gud och alltid nära Fadern, han har förklarat honom för oss" (Joh 1:18). Det är Gud själv som förklarar och visar oss vem Gud är. Idag får vi se in i det fulla ljuset, rakt in i den treenige Gudens innersta. Sonen har kommit till oss för att visa oss vägen till Fadern. Med glädje och tacksamhet får vi ta emot denna nåd och låta oss förvandlas av den, så att vi kan förvandla vår värld till något bättre och vackrare.